

prima instanță: Judecătoria Centru
Judecător: Nadejda Mazur
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: Nina Cernat
Anatol Pahopol
Ion Muruianu

ÎNCHEIERE

08 februarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecător: Tatiana Vieru

Judecătorii: Oleg Sternioală, Nicolae Craiu

examinând chestiunea admisibilității recursului declarat de Tabacari Ivan,
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Tabacari Ivan
împotriva Ministerului Afacerilor Interne, privind obligarea recalculării pensiei prin
majorare cu 30% în legătură cu deținerea gradului de calificare „Maestru”,
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 septembrie 2016, prin care
a fost respins apelul declarat de Tabacari Ivan cu menținerea hotărârii Judecătoriei
Chișinău din 24 mai 2016,

c o n s t a t ă:

La data de 25 ianuarie 2016, Tabacari Ivan s-a adresat în instanța de
contencios administrativ cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului
Afacerilor Interne, privind obligarea recalculării pensiei prin majorare cu 30% în
legătură cu deținerea gradului de calificare „Maestru”.

În motivarea acțiunii a indicat că, a fost angajat în serviciu în cadrul
Ministerului Afacerilor Interne a Republicii Moldova prin transfer din Universitatea
de Stat din or. Crasnoiarșc, Federația Rusă, unde a activat în calitate de prorector în
construcții, fiindu-i acordat gradul de căpitan.

Astfel, la data de 23 decembrie 2015, s-a adresat cu cerere prealabilă către
Ministerul Afacerilor Interne prin care a solicitat mărirea pensiei cu 30 %, în
legătură cu faptul că deține gradul de calificare „maestru”. Însă, la cererea sa nu a
primit nici un răspuns.

Temei de fapt și de drept, reclamantul a invocat Ordinul nr. 151 din 12 iulie 1995 emis de către Ministrul Afacerilor Interne, art.art. 24 alin. (3) și 26 din Legea contenciosului administrativ, art.art. 5, 85, 166-168 din Codul de procedură civilă.

La data de 17 mai 2016, reclamantul a depus cerere suplimentară la cererea de chemare în judecată, prin care a solicitat recalcularea pensiei prin majorarea cu un adaos de 25 % pentru cunoașterea limbilor străine.

Solicită reclamantul, admiterea acțiunii cu stabilirea unui adaos la pensie în mărime de 30% pentru deținerea gradului de „Maestru”.

Prin încheierea protocolară a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 17 mai 2016, s-a refuzat în primirea cererii suplimentare, pe motiv că conține un nou obiect al acțiunii, iar procedura prealabilă nu a fost respectată (f.d.82-83).

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 24 mai 2016, acțiunea a fost respinsă ca fiind tardivă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 20 septembrie 2016, a fost respins apelul declarat de Tabacari Ivan ca fiind nefondat, cu menținerea hotărârii Judecătoriei Centru din 24 mai 2016.

În favoarea soluției sale instanța de apel a indicat că, circumstanțele cauzei stabilite de instanța de fond sunt pertinente și concludente, cererea fiind examinată doar din perspectiva tardivității acțiunii. Tabacari Ivan a aflat despre pretinsul drept încălcat, prin răspunsul Comisariatul de Poliție s. Ciocana nr. T-1351/2005 din 06 decembrie 2005 (f.d.22), însă s-a adresat în instanța de judecată abia la data de 25 ianuarie 2015, fiind încălcat termenul prevăzut de lege, și nu a solicitat instanței repunerea în termen.

Instanța de apel a menționat că, depunerea cererii prelabile repetate, în scopul de a repune în termen cererea de chemare în judecată , nu poate servi drept temei de a considera că acțiunea nu este prescrisă. Reclamantul a cunoscut de dreptul lui pretins, suplimentul la pensie, încă din anul 2005, respectiv, acțiunea reclamantului este tardivă.

Invocând ilegalitatea deciziei instanței de apel, la data de 06 decembrie 2016, Tabacari Ivan a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 septembrie 2016 și a hotărârii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 24 mai 2016, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă.

În motivarea cererii de recurs a indicat că, decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe sânt ilegale și neîntemeiate deoarece nu au aplicat corect normele de drept material și anume prevederile art. 24 alin. (3) și 26 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ și art. 286 alin. (1) lit. d) și art. 287 lit. a) din Codul de procedură civilă. Indică recurentul că, cererea prealabilă din 06 decembrie

2005 a fost examinată de către șeful direcției finanțe și economie, dar nu de însuși ministrul afacerilor interne, adică cu încălcarea competenței.

Examinând admisibilitatea recursului declarat de către Tabacari Ivan, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La data de 05 ianuarie 2016, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului Ministerul Afacerilor Interne copia cererii de recurs declarată de Tabacari Ivan, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței (f.d.93), însă, până la examinarea recursului intimatul nu au depus referință prin care să-și exprime opinia asupra cererii de recurs.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, examinând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii civile, consideră că acesta este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 431 alin. (2) din Codul de procedură civilă, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

Conform art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din actele cauzei se constată că, copia deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 septembrie 2016 a fost expediată în adresa părților la proces la data de 06 octombrie 2016 (f.d.89), iar cererea de recurs a fost depusă la data de 06 decembrie 2016 (f.d.87).

Prin urmare instanța de recurs constată că, recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat cererea de recurs în interiorul termenului de două luni.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța

judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Tabacari Ivan împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 septembrie 2016, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă, or recurentul nu a invocat nici un temei ce ar indica asupra ilegalității deciziei instanței de apel.

Reieșind din prevederile art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Verificând motivele de casare invocate în cererea de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție atestă, că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanța a apreciat înscrisurile probatorii și a constatat circumstanțele cauzei. Astfel, cele invocate în cererile de recurs nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate deoarece acestea țin de reaprecierea probelor, fapt care este inadmisibil în recurs.

Totodată, argumentele recurentului privind ilegalitatea deciziei instanței de apel, Colegiul menționează că în cererea de recurs nu se indică prin ce s-a manifestat aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural și din care circumstanțe rezultă ilegalitatea acesteia.

Or, referirea recurentului privind neaplicarea de către instanțele ierarhic inferioare a normelor de drept material și anume art. art. 14, 17, 24, 25 și 26 din Legea contenciosului administrativ, sunt pur declarative și neîntemeiate.

Alte argumente invocate în recurs nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei pentru casarea deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Codul de procedură civilă are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și de drept procedural, verificându-se exclusiv legalitatea deciziei adoptate, dar nu și temeinicia în fapt a acesteia.

Distinct de cele relatate, se reiterează că conform jurisprudenței degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, recursurile trebuie să fie efective, adică să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell c. Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele cererilor de recurs invocate în speță sunt similare celor indicate în procesul judecării pricinii în ordine de apel, asupra căroră instanța de apel s-a pronunțat deja în modul corespunzător.

În circumstanțele sus relatate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera

recursul declarat de Tabacari Ivan împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 septembrie 2016, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Recursul declarat de Tabacari Ivan, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Judecătorul:

Tatiana Vieru

Judecătorii

Oleg Sternioală

Nicolae Craiu